

Tværtimod bestemmer Forslaget i sin § 1074, at disse Forhør skulle blive ved at være ved Domstolene, og disse Forhør staa dog efter deres Beskaffenhed langt nærmere ved administrative Forretninger end ved Dommerforretninger, navnlig efter den Adskillelse, der gøres i de Paragraffer, som handle om Strafferetsplejen, hvor der gøres den Kapitalforskel mellem „Efterforskningen“, som ligger hos Administrationen, hos Politiet, og „Forundersøgelsen“, der ligger hos Domstolene, at Efterforskningen ikke *behøver* at være rettet mod en bestemt Person, medens Forundersøgelsen *skal* være rettet mod en bestemt Person. Det tyder paa, at de Forhør, der her nævnes, og som i Reglen ikke ville være rettede mod nogen bestemt Person, nærmest henhøre under Administrationen og ikke henhøre under Dommerforretninger, men, som sagt, Lovforslaget henlægger dem derunder. Jeg kunde imidlertid tænke mig en Ordning, hvorved disse Forretninger bleve lagte hen under Administrationen, og jeg kunde fremdeles tænke mig, at man gjorde en skarpere Forskel end den, her gøres, mellem private Fogedforbud og offentlige Politipaabud, saaledes at de sidste bleve administrative Sager, medens de private Fogedforbud bleve ved at ligge hos Retten. Jeg kunde tænke mig at henlægge Beskikkelser af Værger og Kuratorer, ligesom det nu er Tilfældet her i Kjøbenhavn, til Magistraterne i det hele taget, altsaa til den sædvanlige almindelige Øvrighed. Jeg kunde endvidere tænke mig, at man henlagde de rent administrative Forretninger, som nu ligger under Skifteforvalteren, og som ere en Levning fra den Tid, han var Overformynder, til Administrationen. Fremdeles erkender jeg, at frivillige Auktioner, Underretsudmeldelser, Formandskab i Landvæsenskommissioner og Notarialforretninger naturlig henhøre under de administrative Myndigheder og ikke under Domsmyndighederne. Jeg vilde finde det meget naturligt, om de bleve henlagte under de administrative Myndigheder, og saa kunde man meget godt lade Tinglæsningsvæsenet blive ved Dommeren. Hans Stilling vilde derved ikke væsentlig blive „forurennet“, om jeg maa bruge det Udtryk. Man vilde saa ogsaa undgaa — jeg kan godt kalde dem saaledes — de horrible Bestemmelser, der findes i det foreliggende Forslag, bl. a. i §§ 514—16, 571, 583, 586, 611, 625, 627, 644 og maaske flere andre Steder. Jeg vil blot bede ærede Medlemmer om at læse §§ 514—16 igen-

nem, og jeg føler mig overbevist om, at hvis de gøre det med Eftertanke, ville de se, at disse Paragraffer ville give Anledning til, naar de udføres i Praksis, en Masse Stridigheder, som stadig ville opstaa om, hvorvidt en Handling henhører under den eller den Paragraf, om den skal til Administrations- eller Domsmyndighederne. Der vil blive et stadigt Virvar, en Marsch fra den administrative Myndighed til Domsmyndighederne og omvendt. Det vil i det hele taget volde en hel Mængde Besvær.

Nu skal man ikke indvende, at hvis der stilles Forslag om det, jeg nævnte før, vil Dommeren alligevel blive administrativ Embedsmand, thi, som jeg sagde før, Lovforslaget lader jo en Del administrative Ting blive tilbage hos Dommeren: det, der staaar nævnt i § 1074, og hvad mere er, efter Lovforslaget er Dommeren ogsaa administrativ Embedsmand, idet han jo skal tage imod Retsafgifter og derved bliver Kasseembedsmand og altsaa undergivet Bestemmelserne i Kasseanordningen og alle de Bestemmelser, der fra Administrationens Side maatte blive truffene desangaaende. Hans Stilling bliver overhovedet ikke „ren“. Nej, det, der vil gøre Dommerens Stilling ren og gøre ham uafhængig, det er, naar Grundlovens § 73, der nu kun gælder for de kollegiale Retter, ogsaa kommer til at gælde for Underdommeren, naar det bestemmes, at han ikke kan forflyttes mod sin Villie og ikke kan afsættes uden Dom, som der staaar i Grundlovens § 73. Saa kan han vise Administrationens Indblanding bort fra sig, hans Stilling vil da være „ren“.

Til alle Tider og i alle Lande har det jo været saa, at det bedste Værn mod Administrationens Overgreb bestod i Domstolens Uafhængighed, og det har netop her i Landet i Aarhundreder været vor Styrke, at vi have betragtet som Doms handlinger en hel Del Ting, der i andre Lande ere blevne i alt Fald delvis behandlede som administrative. Ganske vist har Underdommeren ikke haft den Beskyttelse, som Grundlovens § 73 tilsiger, men den Omstændighed, at alle disse mange Forretninger ere blevne betragtede som Doms handlinger, har gjort, at Dommerne, ogsaa Underdommerne, have nydt en vis Uafhængighed. De have følt sig uafhængige af Regeringens Paabud paa alle de Omraader, hvor det gjaldt deres Dommeryndighed.

Dette Lovforslag er jo bestemt til ikke at være en Lejlighedslov, men til at gælde helst for Aarhundreder, i alt